

Boodschap van Rome

24 maart 2007

Ter gelegenheid van het vijftigjarig bestaan van het Verdrag van Rome waren ruim 400 afgevaardigden van Bisschoppenconferenties, religieuze orden en congregaties, katholieke organisaties en bewegingen en leden van andere kerken van 23 tot 25 maart 2007 bijeen in Rome. Zij namen op uitnodiging van de Commissie van de Bisschoppenconferenties van de Europese Unie deel aan een Europees congres, 'Waarden en perspectieven voor het Europa van morgen – 50 jaar Verdrag van Rome'. De deelnemers aan het congres hebben de volgende boodschap doen uitgaan aan alle regeringsleiders van de Europese Unie, aan de voorzitter van het Europees Parlement en de voorzitter van de Europese Commissie, die op 25 maart 2007 bijeenkomen voor een formele zitting van de Europese Raad om dit feit te herdenken.

1. In het licht van de geschiedenis van de Europese Gemeenschap beschouwen wij de verdragen van Rome als een belangrijke stap op de weg die de landen en volken van Europa samenbrengt. Wij zijn dankbaar voor alles wat er is gedaan door hen die onze volken hebben vertegenwoordigd in hun inzet voor de vrede en de Europese eenwording, die echter nog niet is voltooid. Deze Europese leiders hadden het vermogen de juiste lessen te trekken uit de fouten van buitensporig nationalisme en extreme totalitaire ideologieën die uitmondde in oorlog en de verwoesting en ontneming van vrijheid. De prestaties van de afgelopen vijftig jaar staan beschreven in het rapport 'Een Europa met waarden', waarvan het congres kennis heeft genomen. Wij zien het als onze plicht om de bouw aan de Europese eenwording voort te zetten, omdat wij weten dat die nog veel meer tijd vergt.

Onze voorvaderen werkten meer dan honderd jaar aan een nieuwe kathedraal voor een beperkt aantal mensen. Wij hebben in vijftig jaar een nieuwe 'kathedraal' gebouwd voor alle Europeanen.

2. Wij wijzen erop dat alle lidstaten zich vrijwillig bij het Europese integratieproces hebben aangesloten met de ondertekening en ratificatie van het Verdrag van Rome en daaropvolgende Europese verdragen. Nu, maart 2007, staat de Europese Unie voor grote nieuwe problemen, waarvan zij iets zal moeten doen om de toekomst aan te kunnen. Zij moet haar internationale samenwerking uitbreiden om de armoede te bestrijden, met name in Afrika. Zij moet de strijd aanbinden tegen de uitbuiting van vrouwen en kinderen en de schending van mensenrechten. Zij moet de oorzaken en gevolgen van de klimaatverandering onder ogen zien. In dat

kader moeten we de ervaringen van een grotere groep lidstaten bijeenbrengen. Wij moeten beantwoorden aan de stijgende verwachting van de burgers ten aanzien van het Europese antwoord op de globalisering. Wij moeten een adequaat niveau van sociale zekerheid handhaven. Het wordt steeds noodzakelijker om het contact te herstellen tussen onze burgers en de politieke instellingen die steeds verder van de mensen af lijken te staan en alleen maar onbegrijpelijker worden. Dit alles vereist dat de reeds ingeslagen weg krachtig wordt bevestigd door een nieuwe, breder gefundeerde rechtvaardiging voor de Europese Unie. Daardoor zal zij haar vroegere dynamiek hervinden, zodat de jonge Europeanen in steeds groteren getale Europa's grootste kracht zullen worden.

3. Wij volgen met veel belangstelling de besprekingen tussen de regeringsleiders, de voorzitter van het Europees Parlement en de voorzitter van de Europese Commissie, die zoeken naar een gemeenschappelijke oplossing die ons door de huidige periode van reflectie in Europa heen zal helpen. Welke institutionele oplossing er ook wordt gevonden, wij hopen dat zij een waarborg zal vormen voor de menselijke waardigheid en de waarden die daaruit voortvloeien, zoals vrijheid van godsdienst in al haar aspecten. Zij moet de institutionele rechten van kerken en geloofsgemeenschappen beschermen. Ook het christelijke erfgoed van ons werelddeel dient daarin expliciet te worden erkend. Een dialoog over en ten behoeve van het algemeen belang van onze burgers is de beste manier om bij te dragen aan de sterke sociale cohesie die voor Europa nu zo belangrijk en noodzakelijk is.

4. Het is onze wens dat de EU zich zal laten leiden door de waarden en beginselen die vanaf het begin de drijfveer achter de Europese eenwording zijn geweest. Het gaat daarbij om de menselijke waardigheid, de gelijkheid van man en vrouw, vrede en vrijheid, verzoening en respect, solidariteit en subsidiariteit, het gezag van de wet, rechtvaardigheid en het nastreven van het algemeen belang. Deze waarden zijn essentieel, zeker nu in onze landen weer nationalistische, racistische, xenofobe en egoïstische tendensen de kop op steken. De Europese instellingen moeten alleen optreden in zaken die binnen hun competentie vallen, niet in zaken die binnen de nationale bevoegdheid liggen. Wij roepen daarom de lidstaten op om binnen het kader van hun democratische wetgeving het leven te respecteren, van de conceptie tot aan de natuurlijke dood, en om op te komen voor het gezin als de natuurlijke eenheid van man en vrouw, met elkaar verbonden door het huwelijk. Eerbiediging van de wettelijke rechten en burgerrechten van individuen mag het instituut van het huwelijk en het gezin als de hoeksteen van de samenleving nooit ondergraven.

5. Wij zullen als christenen in onze gemeenschappen, verenigingen en bewegingen, een bijdrage leveren door ons in te zetten voor initiatieven die werkelijk blijf geven van respect voor de menselijke natuur zoals zij is geschapen naar Gods beeld en gelijkenis en geopenbaard in de persoon van Jezus Christus, en daarmee werkelijk bijdragen tot verzoening, vrijheid, vrede, solidariteit, subsidiariteit en gerechtigheid. Het is in het proces van de Europese integratie, zoals paus Johannes Paulus II al zei, "van fundamentele betekenis te onderkennen dat de Unie geen samenhang zal hebben, als

zij alleen maar beperkt zou blijven tot geografische en economische componenten maar dat zij vooral gestalte krijgt in een overeenstemming over de waarden die tot uiting moeten komen in het recht en in het leven van de Unie”¹

Moge God Europa zegenen en moge de gezegende Maagd Maria Europa beschermen.

Vertaling: drs. P.C. de Die

1. Johannes Paulus II, postsynodale apostolische Exhortatie *Ecclesia in Europa* (28 juni 2003), 110, in: *Kerkelijke documentatie* 31/5-6 (14 november 2003), 183-184.